

”

فیلم و سریال‌هایی
که علی‌رغم تمرکز بر
چالش‌های بسیار
سخت معلولان و
نمایش لحظاتی که
از چشم افراد عادی
پنهان است، بر
پیدا کردن نقش
معلولان در اجتماع
و جامعه تاکید دارد.
نمایش طی مسیر
موفقیت، آموزش
بر خورد صحیح با
معلولان بسته
به نوع معلولیت،
فرهنگ‌سازی مواجهه
با معلولان در
موقعیت‌های مختلف
با تکیه بر روایت
داستانی، معلولان
را به حضور در جامعه
و پرهیز از انزواطلبی
ترغیب می‌کند

تعمیم بدهید تا بدانید هنرمندان آسیای
شرقی بایک کارنامه‌رنگارنگ و متفاوت چرا
در موضوعات سیاسی و اجتماعی نیازی به
هیاهوی اینستاگرامی ندارند؟ یک هنرمند
و بازیگر با انتخاب‌های متنوعی مواجه
است که نیازش را در ابراز عقیده مستقیم
رفع می‌کند و رسالتش را در فرهنگ‌سازی و
نقد رویه‌های غلط موجود در جامعه انجام
می‌دهد. هنرمند در این عرصه یک نقاب
نخواهد بود و مجبور است برای بقا در این
سیستم رشد کند و رشد در این چرخه
نیازمند تلاش مستمر و آگاهی است.

از طرفی مخاطب عام با دنیایی از فیلم
و سریال مواجه است که هم‌گام با یک
شخصیت دچار چالش، غم، شادی و
موفقیت می‌شود. در این مسیر فرقی ندارد
۱۵ ساله باشد یا ۵۰ ساله، کارمند باشد یا
کارگر، ورزشکار باشد یا هنرمند. او یاد می‌گیرد
هنوز دیر نشده و ناامید نباشد. تقویت
عزت نفس و خودباوری، غنیمت شمردن
حق انتخاب، آماده شدن برای مواجهه
با مسیر پرچالش، یادگیری روش درست
مطالبه‌گری، محبت به هم‌نوع، تقبیح
صفات منفی و شناخت دنیای سیاست از
کم‌ترین دستاوردهای این تنوع در فیلم
و سریال‌سازی آسیای شرقی است.
اگرچه اخیراً نتفلیکس با سرمایه‌گذاری در
فیلم و سریال‌سازی کره جنوبی، سیاست
خود را در ترویج برخی ناهنجاری‌های اخلاقی
و عرفی در سریال‌های پر مخاطب، پیاده
کرده است و این سریال‌ها را به یک تهدید
فرهنگی تبدیل کرده است، بدیهی است

